

Adrian Paci

Centro di permanenza temporanea 2007

Adrian Paci

16:9 video projection

4' 32"

Përshkrimi:

Në videon e tij, Centro di Permanenza Temporanea, skena qendrore është një aeroport në San Jose, CA.

Një turmë njerëzish lëviz drejt shkallës për të hipur në avion, në mënyrë të heshtur dhe stoike. Ata formojnë një radhë ndërsa mund të vëzhgojmë avionët që ngrihen dhe ulen në sfond. Ngadalë, shkallët mbushen me burra dhe gra migrante. Fytyrat e njerëzve pasqyrojnë dëshirën e tyre për një jetë njerëzore pa diskriminim dhe pa humbje të lidhjeve kulturore. Kamera rrotullohet ngadalë rreth shkallës që qëndron pavarur dhe, duke bërë kështu, ngjall një huti të mëvonshme: Kah shkon ky avion? Në titullin e saj, videoja Centro di Permanenza Temporanea i referohet emrit italian për kampet e përkohshme për emigrantët që mbërrijnë ilegalisht në brigjet italiane çdo javë.

Gjuhësisht, ajo ofron një paradoks të kuptimit, një tension midis një ekzistence të përkohshme dhe të përhershme, një tension që Paci e mban në këtë film, ku burra dhe gra presin një avion që nuk shkon askund. Ata mbeten të bllokuar midis kalimtares dhe të përhershmes, një gjendje që flet për shpërnguljen e njerëzve që migrojnë nëpër botë.

Anri Sala

1395 Ditë pa të Kuqe, 2011

Video HD me një kanal dhe zë rrethues 5.0

Kohëzgjatja: 43'46''

Në bashkëpunim me Liria Bégéja.

Nga një projekt i Šejla Kamerić dhe Anri Sala

në bashkëpunim me Ari Benjamin Meyers

Falënderim: Marian Goodman Gallery, Hauser & Wirth

© Anri Sala, Šejla Kamerić, Artangel, SCCA/2011

Përshkrimi:

1395 Ditë pa të Kuqe ndërthur provën e përditshme të Orkestrës Filarmonike të Sarajevës me një muzikante rrugëve të saj në qytetin e rrethuar. Ndërsa një seri vështirësish me tempon ndërpret provën e orkestrës për Lëvizjen e Parë të "Pathétique" të Çajkovskit, ecja e gruas nëpër qytet pengohet nga një sërë kalimesh të rrugëve të cilat rrethimi i Sarajevës i ka kthyer në rrugë qorre.

Filmi i referohet 1395 ditëve të rrethimit të Sarajevës, kur veshja me ngjyrë të kuqe ose me ngjyra të ndritshme rrezikonte të tërhiqte vëmendjen e snajperëve.

Në çdo kalim të rrugës ajo ndalet, mban frymën dhe vazhdon. Pas kalimit ajo merr frymë dhe vazhdon. Fryma e mbajtur, fryma e lëshuar: copëza kohe që zhvillohen në masa gumëzhitjeje që i mundësojnë asaj të vazhdojë. Ajo e përcjellë muzikën ndërsa kalon qytetin. Ajo ec nëpër qytet ndërsa bën provë me muzikë në mendjen e saj.

Si një partiturë e pamundur, ku dy instrumente i përgjigjen stimujve të ndryshëm ndërsa luajnë në tempo me njëri-tjetrin, gumëzhitja e saj dhe orkestra sintetizohen në një melodi, një melodi e vazhdimit dhe këmbënguljes kundër vështirësive.

Biografia:

Anri Sala krijon vepra transformuese me bazë në kohë përmes marrëdhënieve të shumta midis imazhit, arkitekturës dhe tingullit, duke i përdorur këto si elemente për të përthyer, përmbysur dhe vënë në pikëpyetje përvojën. Punimet e tij hetojnë këputjet në gjuhë, sintaksë dhe muzikë, duke ftuar zhvendosje kreative që gjenerojnë interpretime të reja të historisë, duke zëvendësuar trillimet dhe narrativat e vjetra me dialogë më pak të qarta dhe më të nuancuara.

Punimet e tij kanë qenë subjekt i ekspozitave solo në Bourse de Commerce, Paris (2023); Kunsthaus Bregenz (2021); Buffalo Bayou Park Cistern, Houston (2021); Centro Botín, Santander (2019); Mudam, Luxembourg (2019); the Castello di Rivoli Museo d'Arte Contemporanea, Turin (2019); Museo Tamayo, Mexico City (2017); the New Museum, New York (2016); Haus der Kunst, Munich (2014); Centre Pompidou, Paris (2012); Serpentine Gallery, London (2011); Muzeu i arteve moderne North Miami (2008); and ARC, Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris (2004). Ai gjithashtu ka marrë pjesë në ekspozita të mëdha grupore dhe bienale ndërkombëtare, duke përfshirë Bienalen e 57-të të Venecias (2017), dOCUMENTA (13) (2012), Bienalen e 29-të të São Paulos (2010) dhe Bienalen e 4-të të Berlinit (2006). Në vitin 2013, ai përfaqësoi Francën në Bienalen e 55-të të Venecias.

Lana Čmajčanin

MOS ĘNDĚRRO ĘNDRRA

Instalacion: dritë neoni,
transformator për shenjë neoni të zbehtë
tapetë: dimensione 450 x 335 x 15 cm
2023

Përshkrimi:

Instalacioni "Mos Ęndërro Ęndrra" lidhet dhe eksploron dy ngjarje të rëndësishme historike nga fundi i shekullit të 19-të dhe të 20-të dhe si ato ndërveprojnë me politikën bashkëkohore dhe peizazhin gjeopolitik evropian aktual, duke shkruar të kaluarën dhe të tashmen.

Si rezultat i Traktatit të Berlinit në 1878, Perandorisë Austro-Hungareze iu dha autoriteti për ta pushtuar Bosnjën dhe Hercegovinën pafundësisht, duke marrë mbrojtjen ushtarake dhe administrimin civil të saj. Pas një serie betejash, sulmi përfundoi me rënien e Sarajevës. Më 6 tetor 1908, Monarkia e Dyfishtë e Austro-Hungarisë shpalli aneksimin e Bosnjës dhe Hercegovinës.

Rreth një shekull më vonë, në dhjetor të vitit 1992, Lord David Owen, një politikan dhe diplomat britanik gjatë vizitës së tij në Sarajevë që përjetoi 1425 ditë rrethimi, deklaroi: "Mos, mos, mos jetoni nën këtë Ęndërr që Perëndimi do të vijë dhe do ta zgjidhë këtë problem. Mos Ęndërroni Ęndrra..."

Këshilla e Lord David Owen "Mos Ęndërro Ęndrra" iu dha boshnjakëve ndërsa ata luftonin kundër vrasjeve masive dhe pastrimit etnik, dhe tregonte për krime lufte me shpresën për ndërhyrjen e Perëndimit për të ndaluar luftën dhe terrorin.

Mbi mbishkrimin neoni "Mos Ęndërro Ęndrra" është vendosur një sfond që bazohet në një pikturë me vaj nga viti 1878 nga tre artistë: Adolf Obermüller (peizazh), Alexander Ritter von Bensa der Jüngere (personazhe) dhe Alexander Kaiser (arkitekturë). Piktura paraqet fushatën e parë ushtarake për vendosjen e sundimit Austro-Hungarez në Bosnjë dhe Hercegovinë dhe kampin e saj verior.

Duke kombinuar mediumet artistike relevante dhe karakteristike të shekullit të 19-të dhe të 20-të, puna përplas elemente historikisht të sakta me një rëndësi të thellë simbolike. Puna vë në pikëpyetje marrëdhënien midis së kaluarës dhe së tashmes, eksploron marrëdhëniet politike midis "qendrës" dhe "periferisë" dhe shqyrton/analizon në mënyrë kritike Imperializmin e Ri dhe Diplomacinë Bashkëkohore Perëndimore.

Instalacioni "Mos Ęndërro Ęndrra" nxjerr në pah kompleksitetin e ideve dhe fakteve ndërsa inkurajon diskutimin përmes një kuptimi të përbashkët të përvojave të ndryshme.

Biografia:

Lana Čmajčanin u lind në Sarajevë, Bosnjë dhe Hercegovinë. Ajo ka një diplomë master nga Akademia e Arteve të Bukura në Universitetin e Sarajevës, Departamenti i Skulpturës. Aktualisht, ajo është një studiuese e doktoratës në Akademinë e Arteve të Bukura në Vjenë.

Lana është bashkëthemeluese dhe anëtare e Shoqatës për Kulturë dhe Art Crvena. Jeton dhe punon në Vjenë dhe Sarajevë.

Zhanna Kadyrova

PALIANYTSIA

prerja e gurit natyror

Dimensionet: variabla

Found River Stones, video

Biografia:

Zhanna Kadyrova u lind më 1981 në Brovary, në rajonin e Kievit, Ukrainë, ku aktualisht jeton dhe punon. Anëtare e grupit "R.E.P." (Revolution Experimental Space). Pas përfundimit të shkollës shtetërore të artit Taras Shevchenko në vitin 1999, ajo mori Çmimin Kazimir Malevich Artist dhe Grand Prix të Projektit të Skulpturës së Kievit (të dyja në 2012). Ajo u nderua me Çmimin Special (2011), Çmimin Kryesor (2013) dhe Çmimin Special – Gjenerata e Ardshme Ndërkombëtare (2014), të gjitha nga PinchukArtCentre.

Praktika e Kadyrovës, që nga fillimi i saj trajton disiplina të ndryshme si skulptura, fotografia, videoja dhe performanca, fokusohet thellësisht në vendin dhe hapësirën e ekspozitës. Në punën e saj, çështja e kontekstit zbërthen për të zbuluar ritmin e Historisë në lëvizje - atë të një bote me shtresa të shumta që zhduken pas menjëhershmerisë së tyre. Shpesh duke devijuar nga kanunet estetike të idealit socialist ende të pranishëm në trashëgiminë e Ukrainës bashkëkohore, perspektiva e Kadyrovës është pjesërisht e informuar nga vlerat plastike dhe simbolike të materialeve ndërtimore urbane. Kështu, qeramika, qelqi, guri dhe betoni hyjnë në fokusin e punës së saj. Kadyrova ishte duke punuar në disa projekte specifike për vendin deri kur lufta e fundit e nisur nga Rusia kundër Ukrainës në shkurt 2022 ndryshoi të gjitha planet e saj.

Ajo filloi të punojë në projektin humanitar PALIANYTSIA, nga shtëpia e saj e re në Malet e Karpateve, që është ekspozuar tashmë në mbarë botën (Itali, Gjermani, Norvegji, Japoni, Francë, SHBA, Suedi, Austri, Gjeorgji, Rumani, Tajlandë, Indi). Zhanna është tani përsëri në Kiev dhe ka prodhuar vepra të reja mbi luftën që u prezantuan në retrospektivën e saj të parë të madhe që u hap në Kunstverein Hannover (Gjermani). Një ekspozitë tjetër e madhe "Trajektorite Fluturuese" është shfaqur në Pinchuk Art Centre në Kiev (Ukrainë) nga qershori 2023.

Kadyrova ka marrë pjesë në shumë ekspozita ndërkombëtare, duke përfshirë edicionin e 2023 të Kochi Biennale (Indi), edicionin e 3-të të Bienales së Bangkokut (2022), Bienalen e 58-të, të 56-të (projekte ndërkombëtare) dhe të 55-të (Pavijoni Ukrainas) të Venecias, Bienalen e Kievit 2017 dhe "CrackUpCrackDown", Bienalen e 33-të të Artit Grafik në Ljubljana, Slloveni. Gjatë viteve të fundit ajo është fokusuar në projekte specifike për vendin, duke përfshirë një instalacion të jashtëm në Malet Semmering (Austri), një ndërhyrje të shpërndarë dhe një skulpturë të përhershme në fshatin Tolfa (Itali) dhe një projekt skulpturor për Projektin Ndërkombëtar të Skulpturës Shanghai Jing'an (JISP) në Shanghai (Kinë).

Puna e saj është ekspozuar kombëtarisht dhe ndërkombëtarisht, duke përfshirë ekspozita në Kunstverein Hannover (Gjermani), Muzeun Stavanger (Norvegji) Kunstforum Wien (Austri), Muzeun Eretz Israel Tel Aviv (Izrael), Centre Pompidou, Palais Tokyo; La Kunsthalle Mulhouse (të gjitha Francë), Kunstraum Innsbruck (Austri) Muzeun Ludwig, Budapest (Hungari), Muzeun e Artit Modern; Kalaja Ujazdovski, Varshavë (të dyja Poloni), Spinnerei Leipzig; Badischer Kunstverein, Karlsruhe; DAAD, Zimmerstrabe, Berlin (të gjitha Gjermani), Bashkimin Kombëtar të Arkitektëve dhe Inxhinierëve të Ndërtimit të Kubës, Havana (Kubë), Muzeun Sara Hilden, Tampere (Finlandë), Qendrën e Artit Bashkiak të Lvivit, Lviv, Muzeun Kombëtar të Artit të Ukrainës dhe PinchukArtCentre, Kiev (të gjitha Ukrainë).

Gonçalo Mabunda

Froni i Pashpresës dhe Pasigurisë

Media të përziera

156 x 60 x 115 cm

61 3/8 x 23 5/8 x 45 1/4 in

(02900)

Përshkrimi:

Skulpturat e frikshme dhe totemike të Gonçalo Mabunda eksplorojnë historinë politike të vendlindjes së artistit, Mozambikut, veçanërisht luftën e përgjakshme civile që përfshiu vendin për më shumë se 15 vjet.

Mabunda ripërdor mbeturinat e konfliktit—si AK-47, raketat, minat tokësore dhe gëzhojat, për shembull, duke i kthyer këto objekte shkatërruese në maska mahnitëse, mobilje dhe skulptura të tjera. Praktika e Mabunda-s sfidon supremacinë e luftës dhe krijon një traditë të re të bukurisë.

Puna e tij sjell ndër mend eksperimentet moderniste të Georges Braque dhe Jean Dubuffet, si dhe artet tradicionale të Afrikës. Mabunda ka ekspozuar në Guggenheim Bilbao, Centre Pompidou, Mori Art Museum dhe Brooklyn Museum. Ai ishte artisti i parë mozambikas që prezantoi në Bienalen e Venecias.

Biografia:

I lindur në vitin 1975, në Maputo, Mozambik

Jeton dhe punon në Maputo

Puna e Gonçalo Mabunda-s është përkushtuar për kujtimin e vendit të tij. Duke njohur si mjedisin e tij të menjëherëshëm luftën tragjike civile, e cila shkatërroi Mozambikun nga mesi i viteve '70 deri së fundmi, ai përdor armët si medium për veprat e tij. Shtatë milionë armë u grumbulluan dhe u fshehën në të gjithë vendin. Këtu, arti bëhet një detyrë; ajo e kujtimin. Ai punon në studion Núcleo de Arte dhe në vitin 1984 mori pjesë në projektin Transformimi i armëve në art.

Gonçalo ka punuar vazhdimisht mbi motivin e Fronit për disa vjet, duke aluduar në interesin e botës perëndimore për të mbledhur Fronin e Shefit në artin tradicional etnik afrikan. Froni gjithashtu kritikon qeveritë aktuale afrikane që shumë shpesh manipulojnë tragjikisht dhunën e armatosur si një mënyrë për të forcuar pushtetin e tyre. Objektet mahnitëse dhe të bukura që ai krijon gjithashtu përcjellin, megjithatë, një reflektim pozitiv mbi fuqinë transformuese të artit dhe qëndrueshmërinë dhe kreativitetin e shoqërive civile afrikane.

Koleksionet: Centre Pompidou, Paris, Francë - Muzeu Tropen, Amsterdam, Holandë - Public Art Norway, Norvegji Qeveria Provinciale, Norvegji - Muzeu i Ushtrisë, Holandë - Muzeu i Ushtrisë, Suedi - Muzetë e Vatikanit, Vatikan Fondacioni Projustitiae, Portugali - Parku Ndërkombëtar i Skulpturave, Kinë - Muzeu Kombëtar i Uruguait, Uruguai Tempietto del Carmelo, Itali - Muzeu i Saint Etienne, Francë - Musée international des arts modestes, Francë Memorial de Caen, Francë - Muzeu Kombëtar, Mozambik - Muzeu i Arteve dhe Dizajnit (MAD), SHBA Brooklyn Museum, SHBA Parque da Davesa (Famalicão), Portugali African Artists for Development, Francë Victoria and Albert Museum (Fondi i Blerjeve), Britani e Madhe

Vullnet Jakupi

Çka pëshpëritën ata, në rrugën e tyre drejt të panjohurës?

2 x 1 m

21 x 29.7 cm (5x)

Gdhendje me gjilpërë në pllakë alumini

Përshkrimi:

Çka është mrekullia? 8100 shtëpi bëhen shkolla kur njohuria dhe edukimi i kaq shumë gjeneratave janë në rrezik. Kjo është mrekullia.

Shkolla e parë që filloi mësimin në shtëpi-shkolla ishte Gjimnazi "Xhevdet Doda" në Prishtinë, që filloi mësimin më 6 janar 1992. Gjimnazi "Xhevdet Doda" u ndërtua në fillim të shekullit 20 dhe shërbeu si burg gjatë periudhës midis dy luftërave botërore. Objekti strehoi shkolla të ndryshme deri sa përfundimisht u bë shtëpia e gjimnazit "Xhevdet Doda" deri në vitin 2007. I vendosur në zemër të qytetit, gjatë viteve 1990, ishte shkolla e vetme e mesme në gjuhën shqipe që regjimi i Milosheviqit kishte lejuar të qëndronte në objektin e saj.

Kjo ishte një manovër propagandistike nga regjimi, duke pretenduar se shqiptarët po jetonin një jetë normale.

"Çka pëshpëritën ata, në rrugën e tyre drejt të panjohurës?" është një instalacion që kap këtë rebelim të qetë, por të fuqishëm. Të varur për tavani, simbolizojnë shpirtin e pathyeshëm të rinisë që, pavarësisht pengesave, refuzuan të lejonin që etja për njohuri të shuhej. "Këmbët e tyre kurrë nuk prekën tokën", por vendosmëria e tyre ishte e rrënjësor fort në zemrat dhe mendjet e tyre. Në mbarë Kosovën, në 8100 shtëpi-shkolla, civilët hapën shtëpitë, dyqanet dhe bodrumet e tyre për të siguruar që arsimit të vazhdonte.

Këto klasa të improvizuara u bënë strehëza të dijes dhe qëndresës. Civilët shndërruan hapësirat e tyre private në oaza publike të dijes, duke sfiduar përpjekjet e regjimit për të mbytur të ardhmen e një gjenerate të tërë. Këto shtëpi-shkolla, të lindura nga nevoja dhe guximi, janë dëshmi e vendosmërisë së patundur të një gjenerate. Ata ecën përmes hijeve të shtypjes, përgjatë rrugëve të panjohura, për të mbajtur gjallë dritën e edukimit.

Pëshpëritjet e tyre nuk ishin vetëm të dëshpërimit, por të ëndrrave dhe aspiratave, të një të ardhmeje ku njohuria mund të kërkohet dhe të ndahet lirshëm. Kjo histori, e ruajtur në natyrën delikate por sfiduese të instalacionit, është një fill i rëndësishëm në tapetin e historisë së Kosovës.

Është e rëndësishme që këto histori t'i tregojmë për brezat e ardhshëm, për të siguruar që sakrificat e bëra të mos harrohen kurrë. Qëndresa e këtyre të rinjve është një rreze shprese dhe një kujtesë e qëndrueshme për fuqinë e arsimit dhe shpirtit njerëzor.

Ndërsa shikojmë këtë instalacion, le të kujtojmë pëshpëritjet e atyre që ecën drejt të panjohurës. Le të nderojmë udhëtimin e tyre duke vazhduar të tregojmë historinë e tyre, duke siguruar që e drejta për arsim të mos merret më kurrë si e mirëqenë dhe duke frymëzuar brezat e ardhshëm për të gjetur forcë dhe qëndresë përballë vështirësive.

Kjo nuk është vetëm një histori e së kaluarës; është një mësim për të ardhmen, një thirrje për të ruajtur dinjitetin dhe të drejtat e çdo qenie njerëzore dhe një kujtesë e fuqisë së pathyeshme të shpresës.

Vita Kasapolli

Bazaar Extravaganza (2024)

Instalacion Publik

188 cm x 48 cm x 87.8 cm

Përshkrimi:

Pazar, hapësirë publike e zaptuar me mirëkuptim, për të bërë ekspozimin e thesareve personale. Në pazare, të gjithë janë koleksionistë, arkivistë, kritikë, dhe përderisa duhet të aranzhojnë këndet e tyre të ekspozimit, janë edhe kuratorë. Pazaret kanë data të hapjes, orë të punës, ndërveprim me vizitorët, diskutime jo-formale dhe lirinë e të shprehurit në estetikë, funksion dhe veprimtari.

Por, ku qëndron dallimi mes pazarit dhe artit në veçanti? Pazaret janë në çdo cep të Kosovës, ndërsa artin duhet ta kërkosh për ta gjetur, dhe në fund do e gesh në Prishtinë.

Deklarata e Artistit:

Me qenë i lindur dhe i rritur në një vend pas konfliktit, është njësoj si me u rritë, me mësu dhe me u pjekë bashkë me të. Unë dhe Kosova, të dy kishim shumë pyetje. Ishim të hutuar, të frikësuar dhe naivë. Por ishim gjithashtu shumë kuriozë dhe të etur për të mësuar. Derisa unë po rritesha, qytetet po ndryshonin formën e tyre. Pashë ndërtesat që po bëheshin më të larta, statujat e vjetra që po zëvendësoheshin me të reja, më shumë e më shumë grafite në rrugë, vetura të reja dhe më të mëdha, dhe më pak mbledhje familjare rreth qirinjëve gjatë ndërprerjeve të rrymës. Derisa unë ende po numëroja koleksionin tim të CD-ve të filmave vizatimorë, babai, nëna, gjyshërit e mi dhe të gjithë që i doja më siguronin që unë t'i dija të gjitha për të kaluarën e tyre. Të mirat dhe të këqijat. Ashtu bënin edhe të dashurit e shokëve të mi. Ata kishin frikë që ne do të harronim. Unë dhe babai im kishim një traditë.

Çdo mëngjes të së shtunës, shkonim në Pazar (Çarshia), blinim djathë dhe hanim qebapa. Ai më tregonte si pak vite më parë, Pazari ishte djegur dhe rrafshuar në tokë. Pastaj bënim një shëtitje në qytet. Ai më çonte kudo. Përveç një galerie.

Kur erdha në Prishtinë, kuptova që një qytet kishte ndryshuar më shumë se të tjerët. Ajri ishte gri, por kultura ishte rozë! Baret, dyqanet dhe energjia ishin plot shkëlqim. Arti në veçanti, më afrooi me postera të bukur, të pastër, estetikë, që më tregonin rrugën drejt ekspozitave dhe pastaj më përshëndesnin me katalogë po aq të bukur. E njëjta estetikë mungonte në shtëpi. Mund të ndeshesha vetëm me postera kitsch të ngjitura në pemë me izolant të rëndë. U bëra mik me ata gjithashtu.

Për punën time të parë publike, po sjell një tezgë princeshe nga Prishtina në pazarin kryesor të Pejës, përballë qebaptores që më çonte babai. Atje, në mes të tezgave të zymta, të improvizuara, do të qëndrojë një tezgë më e ndritshme, duke kërkuar ndërveprim dhe duke dhënë postera estetikë falas të mbledhur nga Prishtina. Një tezgë tjetër do të ndryshojë skenarin e saj, duke vendosur vendin në një ekspozitë të kubit të bardhë të kryeqytetit, duke mbajtur printime kitsch dhe duke pyetur pse të gjithë po shikojnë dhe nuk po ndërveprojnë. A ka diçka të gabuar me të?

Koncepti:

Pazar Ekstravaganca është një instalacion publik që vendoset në dy vende, qyteti i Pejës dhe ai i Prishtinës. Pjesa përfshin dy tezga paralele, të ngjashme në thelbi por të ndryshme në pamje. Dy tezgat kanë vendosur të shkëmbejnë vendet e tyre dhe të ripozicionohen në skena të ndryshme. Tezga e parë është ekstravagante, e shkëlqyeshme dhe dekorative, duke fshehur mangësitë e saj nën perde me fije alumini dhe balonë heliumi. Koleksioni i saj përfshin shtypje tematike, postera dhe katalogje nga ekspozitat e galerive të ndryshme në Prishtinë të organizuara në vitet e fundit. Ajo ndodhet në zemrën e pazarit kryesor dhe më të vjetër të Pejës, qyteti i parë dhe i vetmi që ka një Shkollë të Mesme të Arteve. Skena artistike e qytetit nuk mban të njëjtën lavdi si më parë dhe është bërë pasive gjatë viteve, duke e lënë hapësirën artistikisht të varfër. Tezga e udhëtimit që dallohet në mes të turmës, po thërret për veprim! Ajo ka nevojë për vizitorët e saj të pazakontë për t'i dhënë një shans, dhe për të marrë pjesë të koleksionit. Motra e saj binjake është vendosur përballë një shoqërie më të bashkuar, e informuar në industrinë artistike dhe të azhurnuar me qasje kreative të reja. Ajo qëndron e pasigurt, e ekspozuar dhe plotësisht e improvizuar, duke ndjerë veten të lënë mënjanë dhe të zakonshme. Ajo nuk e kupton se koleksioni i saj i printimeve kitsch të marra nga pemët e Pejës, nuk duhet të jepen, sepse qëllimi i vetëm është të shihen. Në vend, sa më shumë që njihet punimi, aq më shumë do të ndjehet e ankthuar, pasi nuk është e zakonshme të jetë në qendër të vëmendjes.